

Една жена

Кой би казалъ безъ да си помисли
Да се допита до своитѣ

Д.Ф.

Съ много мисълъ - то не ще го бжде
Па и време нѣма за чакане.

Още тази ноцъ ако не преваримъ
Раклата пакъ да я привидимъ -
То мостъ да не очакваме вече.
Тукъ трѣбва сърдце да подтегне
И изведнѣжъ дя кжсо да отрежемъ...

Леко

Само че азъ тѣй както съмъ чувалъ
Тозъ който сѣнка ще даде
Трѣбва младъ да бжде и юнакъ.

Инѣкъ моста отъ кекава сѣнка

Д.Ф.

/Недоволенъ отъ Леко. Кѣмъ всички/

Чуйте, чуйте какво ще ви кажа:

Да се служи на народъ и село
Не е шега. За страхливци не е!

Който иска на народъ да служи
Лично благо трѣбва да забрави.

Който за родъ живота си дава
Родътъ му съ него се прославя
Заветъ струва на мало и голѣмо

.....

Моста вика, скжпа жертва иска.

Нѣма време за приказки дълги.

Чуйте ме: днесъ е денътъ последенъ.

Ще закълна; И три пѣти викна:

Ако нѣкой съ добромъ се наеме -

И Богъ ще ни отъ сърдце помогне.

Ако ли пѣкъ всички замълчине -

То ще рече: че не сме достойни

И ний нѣщо хубаво и свято

Да дадемъ предъ Бога и предъ хора.